

Sygn. akt II Ca 673/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Kolbuc

Sędziowie: SSO Monika Kośka

SSO Beata Piwko (spr.)

Protokolant: protokolant sądowy Beata Wodecka

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2013 r. w Kielcach na rozprawie

sprawy z powództwa S. W.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zadośćuczynienie

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Starachowicach

z dnia 28 lutego 2013 r. sygn. I C 340/12

I. zmienia zaskarżony wyrok:

- 1) w punkcie I (pierwszym) i oddala powództwo ponad kwotę 8000 (osiem tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami od 28 lutego 2013 roku,
- 2) w punkcie III (trzecim) i zasądza 251,02 (dwieście pięćdziesiąt jeden 2/100) złotych zamiast 1947,20zł,
- 3) w punkcie IV (czwartym) i nakazuje pobrać 577,43 (pięćset siedemdziesiąt siedem 43/100) złote zamiast 1062,86zł,

II. oddala apelację w pozostałej części,

III. zasądza od (...) SAw W.na rzecz S. W.210 (dwieście dziesięć) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

II Ca 673/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Starachowicach wyrokiem z 28 lutego 2013r. zasądził od (...) SAw W.na rzecz S. W.12000zł, oddalił powództwo w pozostałej części, orzekł o kosztach procesu i o kosztach sądowych.

W uzasadnieniu swego orzeczenia Sąd Rejonowy wskazał, że w świetle art.446§4kc powództwo co do zasady jest zasadne. Powód należy do kręgu osób najbliższych, którym w związku ze śmiercią siostry należy się zadośćuczynienie. Powód i jego zmarła siostra utrzymywali kontakty, odwiedzali się, śmierć siostry spowodowała u powoda smutek,

przygnębienie. Odpowiednia wysokość zadośćuczynienia w ocenie Sądu Rejonowego to kwota 12000zł. O kosztach sąd ten orzekł na podstawie art.100kpc.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w części uwzględniającej powództwo wywiódł pozwany, który zarzucił błędną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającą na przyjęciu powód doznał szczególnej krzywdy, naruszenie przepisów prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art.446§4kc oraz naruszenie art.233§1kpc .

Skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasadna jest co do kwoty 4000zł. Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji są prawidłowe i Sąd Okręgowy przyjmuje je za własne. Sąd natomiast nie podziela oceny Sądu I instancji co do wysokości zadośćuczynienia jako kwoty odpowiedniej w rozumieniu art.446§4 k.c. Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że roszczenie powoda o zadośćuczynienie z tytułu śmierci siostry na skutek wypadku komunikacyjnego jest co do zasady zasadne. Wielokrotnie w orzecznictwie wskazywano, iż śmierć osoby bliskiej powoduje naruszenie dobra osobistego osoby związanej emocjonalnie ze zmarłym, które to dobro objęte jest ochroną. Wartością niematerialną podlegającą w tym wypadku ochronie jest emocjonalna więź rodzinna między osobami najbliższymi./ por. uchwała SN z dnia 22 października 2010r. III CZP 76/10, uchwała SN z dnia 13 lipca 2011r. III CZP 32/11/. Sąd Okręgowy w pełni podziela ten pogląd, a tym samym ocenę prawną roszczenia powoda .

Krzywdą wyrządzoną zmarłemu to utrata życia, a krzywda wyrządzona osobie bliskiej zmarłego, to naruszenie dobra osobistego przez zerwanie więzi emocjonalnej, szczególnie bliskiej w stosunkach rodzinnych. Jest to zatem własna krzywda osoby bliskiej zmarłego. Taka osoba doznaje więc bezpośrednio naruszenia jej dobra osobistego /por. uchwała SN z dnia 13 lipca 2011r. III CZP 32/11. W orzecznictwie utrzymuje się pogląd, że przyznana w ramach zadośćuczynienia suma pieniężna powinna być utrzymana w rozsądnych granicach i dostosowana do aktualnych stosunków majątkowych. Krzywda wynagradzana zadośćuczynieniem pieniężnym jest szkodą niemajątkową. Charakter takiej szkody decyduje o jej niewymierności. O wysokości odpowiedniego zadośćuczynienia rozstrzyga stopień i nasilenie odczuwanej krzywdy oraz potrzeba zrekomensowania jej skutków, m.in. cierpienie psychiczne wywołane śmiercią osoby bliskiej, poczucie osamotnienia i pustki po jej śmierci, rodzaj i intensywność więzi łączącej pokrzywdzonego ze zmarłym, rola w rodzinie pełniona przez osobę zmarłą, wystąpienie zaburzeń będących skutkiem śmierci osoby bliskiej (np. nerwicy, depresji), stopień w jakim pokrzywdzony będzie umiał znaleźć się w nowej rzeczywistości i ją zaakceptować, wiek pokrzywdzonego. Przekładając powyższe na grunt rozstrzyganej sprawy należy mieć na uwadze przede wszystkim charakter tej więzi łączącej rodzeństwo, która zazwyczaj nie jest tak silna, jak więź łącząca rodziców z dzieckiem. Powód i zmarła siostra nie mieszkali razem, jednakże odwiedzali się, wzajemnie sobie pomagali. Zmarła była mężatką, jednakże nie miała własnych dzieci. Zawsze mogła liczyć na pomoc i wsparcie brata. Śmierć siostry wpłynęła negatywnie jedynie na stan emocjonalny powoda. Zaburzenia natury psychologicznej występujące u powoda nie wymagały profesjonalnej terapii psychologicznej, ani leczenia psychologicznego. Pozytywny efekt terapeutyczny w jego problemach emocjonalnych dało wsparcie rodziny. Negatywne doznania (obniżenie nastroju, tendencja do wzruszeń związana ze wspomnieniami osoby zmarłej siostry) trwają jednak nadal. Mając na uwadze, że wysokość zadośćuczynienia nie może być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być odpowiednia w tym znaczeniu, że powinna być – przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego – utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa, to w ocenie Sądu Okręgowego kwota 8000 zł tytułem zadośćuczynienia w pełni skompensuje krzywdę jaka spotkała go w wyniku zdarzenia, na skutek którego poniosła śmierć jego siostra.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok zmienił na podstawie art. 386§1kpc i zasądził od pozwanego na rzecz powoda 8000zł zamiast 12000zł., a w pozostałej części oddalił powództwo.

W związku ze zmianą orzeczenia co do roszczenia głównego, zmianie podlegało także rozstrzygnięcie o kosztach procesu. Powód jest stroną wygrywającą w 53%, w związku z czym na podstawie art.100kpc należy mu się zwrot

tytułem poniesionych kosztów procesu kwoty 1387,01 zł (2400+17+100+100)x 53%. Pozwanemu należy się zwrot poniesionych przez niego kosztów procesu w 47% czyli 1135,99zł (2417x47%). Po dokonaniu kompensaty powodowi należy się zwrot kwoty 251,02 zł. Wynik procesu zadezydował także o zmianie rozstrzygnięcia co do kosztów sądowych należnych od pozwanego (15000x5%)x 47%=352,50 + 47% z 478,58zł. Apelacja dalej idąca jest niezasadna. Jak zaznaczono wyżej zasądzone zadośćuczynienie nie może być nie tylko nadmierne, ale także nie może stanowić zapłaty symbolicznej. Musi przedstawiać odczuwalną ekonomicznie wartość, współmierną do danej krzywdy. Kwota 8000 zł, jest w ocenie Sądu Okręgowego odpowiednia. Nie można również zgodzić się ze skarżącym, który kwestionuje fakt istnienia między zmarłą a powodami tego rodzaju więzi emocjonalnej, która pozwalałaby uznać zmarłą za osobę najbliższą dla powoda w rozumieniu art.446§4 k.c. Powód wykazał istnienie więzi, stanowiącej jego dobro osobiste podlegające ochronie. O istnieniu tej więzi świadczy fakt, iż do roku czasu od śmierci siostry przeżywał głębokie przygnębienie, stratę, skupiał myśli na osobie zmarłej siostry. Obecnie nadal u powoda występują stany obniżonego nastroju, co związane jest właśnie ze śmiercią siostry. Powyższe okoliczności dowodzą istnienia między powodem a zmarłą tego rodzaju więzi emocjonalnej, której zerwanie stanowiło naruszenie ich dobra osobistego, jakie stanowi więź rodzinna. Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art.385 k.p.c oddalił apelację w pozostałej części. O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art.100 k.p.c, biorąc pod uwagę wynik tego postępowania. Pozwany "wygrał" apelację w 33% I w takim zakresie należy mu się zwrot kosztów związanych z tym etapem postępowania (1800x33%=594). Powodowi należy się 67% z 1200zł. Dokonując wzajemnej kompensaty Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda 210 zł. SSO M.Kośka SSO T. Kolbuc SSO B. Piwko